

Forsamlingen betragter disse barbariske terroristhandlinger som en direkte trussel mod fred og stabilitet i Middelhavsregionen. Det internationale samfunds bekymring omkring disse massive krænkelse af menneskerettigheder kan på ingen måde betragtes som entidig indblanding i Algeriets indre anliggender.

Punkt 8, det er fra den operative del, lyder således, stadig væk i min uofficielle oversættelse:

Forsamlingen henstiller til den algeriske regering, at den accepterer et besøg af en repræsentant fra FN, garanterer fri adgang for internationale organisationer, NGO'er samt medieer inklusive tv, accepterer international humanitær assistance samt støtte i kampen mod terrorisme, etablerer en reel politisk dialog med alle de politiske styrker, som er villige til at afvise vold og acceptere demokratiske spilleregler, og at dette regnes for en forudsætning for direkte forhandlinger.

Og punkt 10:

Forsamlingen vil gøre sit yderste for at etablere en dialog med parlamentet i Algeriet med det formål fuldt ud at udnytte Europarådets ekspertise i demokrati, menneskeret og lovmæssighed, således at Algeriet kan drage fuld nytte heraf.

Min taletid er udløbet, så jeg skal slutte her.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke ordførerne. Jeg synes, det har været en god meningsudveksling, hvor det ikke er de store ting, der egentlig skiller. Jeg har den fornemmelse, at vi alle har et meget stærkt ønske om, at den algeriske regering skal åbne sig i forhold til omverdenen, at den skal åbne sig i forhold til NGO'er, at den skal åbne sig i forhold til internationale organisationer, især FN. Det er et helt rimeligt krav til den algeriske regering, at den modtager besøg og indgår i en dialog med FN's højkommisær for menneskerettigheder. Det burde regeringen føle sig stærkt forpligtet til.

Der er også enighed om, at det ville være et kolossalt fremskridt, hvis medieer, ikke mindst de internationale medieer, havde adgang til at rapportere uafhængigt fra Algeriet. Det kunne bidrage til, at vi kunne danne os et bedre billede af, hvad der faktisk foregår. Når dette med medieer er blevet så aktuelt, er det, fordi flere af de førende internationale medieer havde anmodet den algeriske regering om at kunne være til stede, når trojkaen besøgte Algeriet.

Det fik de afvisning på. Det var, så vidt jeg husker, CNN, ITV og Financial Times, der havde ønsket at ledsage trojkaen for at rapportere. De kunne ikke få lov til at komme ind.

En sådan rapportering fra de udenlandske medieer ville være et væsentligt fremskridt og ville – det er min bestemte opfattelse – også være i Algeriets regerings egen interesse, den interesse, de måtte have for at opnå en bedre placering i forhold til omverdenen.

Det, der vel skiller her, er spørgsmålet, om vi her og nu skal stille krav om det, der hedder en uvildig undersøgelse. Jeg må fraråde, at man gør det til, skal vi sige det store spørgsmål. Gør man det, så opnår man med ret stor sikkerhed en forhåndsafvisning fra Algeriets regering. Den har allerede afvist det. Jeg tror ikke, der er nogen vej på nuværende tidspunkt ved at forfølge den fremgangsmåde.

Dertil kommer i øvrigt, at gennemførelse af en uvildig undersøgelse ikke er så enkel endda. Hvem skal gennemføre den? Hvordan skal den gennemføres? Hvis jeg uden at være overhovedet polemisk må anføre, at vi jo selv herhjemme ved adskillige lejligheder har oplevet, hvor vanskeligt det egentlig er at finde ud af, hvordan en fornuftig uvildig undersøgelse skal tilrettelægges. Der er masser af problemer, der skal afklares her. Det er ikke løst ved bare at sige uvildig undersøgelse. Det kræver, at man graver lidt dybere ned.

Derimod er kravet om, at de førende internationale medieer kan komme ind og foretage en uafhængig rapportering, efter min mening vanskeligere at afvise, og det ville være et betydeligt fremskridt.

Jeg skal kun gøre én bemærkning mere. Jeg synes, at der fra flere ordføreres side har været fremsat udtalelser om specielt Frankrigs rolle her, som jeg ikke kan godkende. Jeg synes, man skal være opmærksom på, hvor tæt Frankrig har dette her problem inde på livet. Der lever i Frankrig millioner af algeriere. De lever ofte i øvrigt under dårlige økonomiske og sociale vilkår. Ikke mindst er det et stort problem i det franske samfund i dag, at unge algeriere omkring de store franske byer lever under meget dårlige vilkår og med temmelig dårlige beskæftigelsesudsigter for at sige det mildt.

Samtidig er spørgsmålet om de fremmede i Frankrig jo det overhovedet vigtigste eller vanskeligste indenrigspolitiske problem. Partierne yderst på den franske højrefløj driver en hårdhændet, ubønhørlig agitation vendt imod de